हविष्कृति *f.* = **हविष्करण**.
हविष्पति *m.* Herr der Opferspende.
हविष्पा das Opfer trinkend.
हविष्मन्त् Opfer (bereit) habend, *entw.* opfernd *o.* von Opfergaben begleitet, Opfer-.
हविष्य zur Opfergabe gehörig, Opfer-, *auch m. n. = folg.*
हविस् *n.* Opfergabe, Opferspeise *o.* -trank, *bes.* Soma.
हवीमन् *n.* Anrufung.
हवै *Interj.*
1. **हव्य** *n.* Opfergabe, Spende.
2. **हव्य** anzurufen.
हव्यजुष्टि *f.* Lust am Opfer.
हव्यदाति Opfer spendend; *f.* Opferspende.
हव्यवह (**°वाह**) das Opfer (zu den Göttern) führend; *m.* Feuer *o.* Agni.
हव्यवाह *u.* **°वाहन** *dass.*
हव्यसूद Opfertränke bereitend (*Kuh*).
हव्यसूदन *dass.*
हव्याद् *u.* **हव्याद** Opfer verzehrend.
हव्याहुति *f.* (Opfer-) Schmalzspende.
1. **हस्** *Interj. des Lachens.*
2. **हस्**, **हसति**, **°ते** lachen, verlachen, verspotten. *p.p.* **हसित** lachend *o.* verlacht, verspottet, *s. auch bes. Caus.* **हासयति** zum Lachen bringen. **अव** verlachen, verspotten. **उप** *dass.*, *p.p.* **उपहसित** ausgelacht, verhöhnt. *Caus. p.p.* **उपहासित** *dass.* **परि** scherzen, lachen, verspotten. (*Caus.* zum Lachen machen.*) **प्र** auflachen, lachen mit (*Acc.*), lachen, lächeln, belachen, verspotten. *p.p.* lachend. **वि** auflachen, lachen, lächeln; auslachen. *p.p.* lachend *o.* ausgelacht, verspottet.
हस *o.* **हस** *m.* Gelächter, Scherz.
हसन lachend; *n.* das Lachen. *f.* **आ** das Schnalzen mit der Zunge.
हसनीय zu verlachen.
हसामुद fröhlich lachend.
हस्कर्तर् *m.* Aufmunterer, Erfreuer.
हस्कार *m.* das Lachen (*des Himmels*), *d. i.* Wetterleuchten.
हस्कृति *f.* Gelächter, Fröhlichkeit.
हस्त *m.* Hand (*auch als Längenmafs*), Rüssel (*des Elefanten*); *adj.* —° in der Hand haltend.
हस्तक *m.* Hand; *adj.* —° (*f.* **इका**) = *vor.*
हस्तकमल *n.* Handlotus *d. i.* Lotusfächer.
हस्तग, **°गत** *u.* **°गामिन्** in der Hand befindlich, sicher, gewiss.
हस्तगृह्य an der Hand ergreifend.
हस्तग्रह *m.* Handergreifung, Heirat.
हस्तग्राभ *m.* Handergreifer (Gatte).
हस्तग्राह *m. dass.*
हस्तघ्न *m.* Handschutz (*Art Riemen*).
हस्तच्न *n. dass.*
हस्तधारण *n.* = **हस्तग्रह**, *auch* Unterstützung, Hilfe.
हस्तपाद् *n. Sgl. (u. m. Pl.*)* Hände und Füfse.
हस्तप्राप्त = **हस्तग**.
हस्तप्राप्य mit der Hand zu greifen.
हस्तभ्रंशिन् aus der Hand gefallen *
हस्तवन्त् handbegabt; *m.* Bogenschütze, Dieb.
हस्तस्थ in der Hand befindlich, zur Hand.
हस्ताभरण *n.* Handschmuck.
हस्तावलम्ब *m.*, **°न** *n.* Rettungsmittel (*eig.* Handstütze).
हस्तावाप *m.* eine Art Handschuh *o.* -schild.
हस्ताहस्ति *Adv.* im Handgemenge.
हस्तिन् hand- *o.* rüsselbegabt. *m.* (*ved. nur mit* **मृग**) das Rüsseltier *d. i.* der Elefant; *Mannsn. f.* **हस्तिनी** Elefantenkuh.
हस्तिनापुर *n. N. einer Stadt.*
हस्तिप *m.* Elefantenwärter.
हस्तिपक, **°पाल** *u.* **°पालक** *m. dass.*
हस्तिराज *m.* Elefantenkönig, Anführer der Elefantenherde.
हस्तिशाला *f.* Elefantenstall.
हस्तिशिक्षा *f.* Elefantenkenntnis.
हस्तिस्नान *n.* Elefantenbad.
हस्त्य zur Hand gehörig, mit der H. bereitet.
हस्त्यारोह *m.* Elefantenlenker (*eig.* -besteiger).
हस्र lachend.
1. **हा**, **जिहीते** auffahren, eilen, schreiten, weichen (*Dat.*), lossspringen auf (*Acc.*).